

Eenheid en Matruschka

Ooit waren wij één met Al-dat-er-is en leefden wij in overvloed. Niet het soort overvloed waar we nú direct aan denken. Meer een eenvoudige overvloed die zich kenmerkte door alleen dat te hebben wat écht nodig is. We hoefden bij wijze van spreken onze hand maar uit te strekken om dat te plukken wat we op dat moment nodig hadden. We stonden in die dagen in de diepste verbinding met onze eigen Goddelijke Binnenkant. We ervoeren dagelijks de sacrale verbinding hiermee. En, zonder dat we ons dit zozeer bewust waren, wisten we dat deze diepe verbinding het ware kanaal was van ons echte geluk. Want door dit kanaal dansend te leven waren we een met alles en met ons Ware Zelf.

Er is toen op een gegeven moment een illusie ontstaan, aangewakkerd door negatieve bronnen die uit zijn op eigen voordeel en macht, dat we het beter konden krijgen door onze materiële werkelijkheid aan te passen naar onze eigen wensen. Om meer materiële overvloed te krijgen. Hierdoor zouden we gelukkiger worden. Omdat het in-het-klein begon, had niemand aanvankelijk door dat deze aandachtverleggende activiteiten ons innerlijke sacrale kanaal verzwakten.

Maar nu, vele duizenden jaren later, zien we allemaal dat het regelen van de dingen in de materiële wereld ons meer en meer kost. Bijna iedereen is het erover eens dat "het zo niet langer kan". Veel mensen ervaren geen eenheid meer diep van binnen, zijn "van God los" en alleen nog maar aan het hollen en anderen aan het veroordelen.

Er is een oplossing, eigenlijk een hele simpele, maar die kan pas bereikt worden als je in gaat zien dat het najagen van materiële dingen, meer dan wat je écht nodig hebt, alleen maar leidt tot honger naar meer en nog meer onvrede. Zolang we maar bezig blijven ons te vullen met méér zullen we de ware onvrede niet hoeven te voelen, totdat we een keertje stilstaan bij onszelf, dan komt alle onvrede en pijn naar buiten. Dit is slechts een tijdelijke (pijnlijke) reiniging van alles wat al die jaren niet-gekend is geweest, maar vaak een zodanig pijnlijke ervaring dat de weg naar binnen weer verlaten wordt, helaas.

Zodra we ophouden de materiële kant over te waarderen kunnen we langzaam leren inzien dat de ware vervulling diep van binnen in onszelf altijd al aanwezig was. Maar dat we al die tijd teveel naar buiten gericht waren om de ware aard ervan te doorzien.

Het Matruschka poppetje

Wie kent ze niet, die leuke holle poppetjes waarin, als je ze openmaakt, een kleiner poppetje zit, en daarin wéér een kleiner poppetje. Op de 2 plaatjes vind je voorbeelden van deze poppetjes (uit elkaar genomen). Toch heeft dit poppetje een diepe mystieke betekenis. Want het is slechts een afbeelding van het menselijk wezen. In elkaar gezet geeft het de meest sacrale staat weer die wij ooit kunnen bereiken, namelijk Eenheid. Zodra de poppetjes in elkaar gezet zijn, "vallen ze samen" met elkaar tot één poppetje. Ze zitten allemaal dan geordend, op de juiste plek in elkaar, de een samenvallend binnen de ander.

Wij bestaan, net als het poppetje, ook uit meerdere lichamen. Ons fysieke lichaam en meerdere onstoffelijke lichamen. Zodra wij in staat zijn al deze lichamen "samen te laten vallen", gebeurt er iets bijzonders, dan ontstaat er plotseling vrede en houdt alle verzet en zoeken op. Een wonderbaarlijk alchemistisch proces. Het geheel is dan meer dan de som der delen geworden. Het ontstijgt zichzelf dan zodat onze ware, Goddelijke aard zich kan openbaren.

In onze normale zijnstoestand zijn de meeste mensen helemaal niet één met zichzelf!! Het denklichaam bijvoorbeeld hangt vaak gedeeltelijk boven de andere lichamen omdat er alleen in het hoofd geleefd wordt. En het emotionele lichaam is vaak angstig en ongelukkig en kan "niet zakken" in ons fysieke lichaam. De behoefte om te "aarden" is feitelijk niets meer of minder dan de behoefte om onze innerlijke voertuigen samen te laten vallen met ons buitenste, omhullende poppetje, namelijk ons lichaam.

Het enige dat we hiertoe hoeven te doen is ons overgeven aan het Hier-en-nu. Stoppen met piekeren, verzet en denken aan beslommeringen. Een moment dus van ontspanning en overgave aan dat-wat-er-is. Dan zie je dat de verschillende poppetjes zich naar hun thuispositie gaan begeven. Een moment van ontspanning (heel simpel dus eigenlijk) is een goed begin, maar er is meer nodig. Want de rust zal verstoord worden zodra we weer losbarsten in onze "normale" manier van doen en weer alle mogelijke strategieën bedenken om van alles te bereiken. Zolang we ons hiermee plagen en stress toedienen zullen we innerlijk nooit één kunnen worden.

Het is niet verkeerd om gericht te zijn op dingen buiten onszelf. Maar zolang we vinden dat deze dingen prioriteit hebben boven onze eigen innerlijke heelheid zullen we onze eigen heelheid blijven verstoren. De traditionele religies hebben hier wel een punt, want die melden dat, zodra we de materiële wereld verloochenen, we rust zullen vinden. Het is een kwestie van prioriteit. Wat vind je het belangrijkste? Je innerlijke heel-zijn of het hollen achter dingen aan? Zeggen dat het een keer genoeg is? Eens stilstaan bij jezelf. Vast staat dat, zodra die belangrijke keuze gemaakt is, er iets bijzonders zal gebeuren. De innerlijke ontspanning zal uitgroeien tot het besef dat de ware rijkdom van binnen zit. Het zal zich verdiepen tot een continue staat van vrede die zo diep is dat je je op een gegeven moment gaat afvragen hoe het toch mogelijk is geweest dat je ooit zóveel achter "al die dingen" aan het jagen was.

Veel mystici beschrijven de ervaring die voor hen deze deur deed opengaan als "in zichzelf vallen". Het moment dat de diverse innerlijke matruschka poppetjes met een bons in elkaar vielen, op elkaars bodem terecht kwamen, in vrede, eindelijk.....

De enige die je hiervan weerhoudt ben je dus zelf. Zodra je gaat inzien dat het nastreven van dingen in de wereld in de veronderstelling dat het "dan goed komt" een illusie is heb je een enorme stap gezet. Daarna zullen de volgende stappen vanzelf komen. Daar kun je op vertrouwen.

Niet in eenheid zijn en het onbewuste

Er zijn mensen die ogenschijnlijk helemaal goed in hun vel zitten en alles lijken te hebben: ze maken een gelukkige indruk en lijken dansend door het leven te gaan. Maar toch is dit slechts de buitenkant. De buitenste paar Matruschka poppetjes zitten vaak goed op hun plek. Maar de dieper gelegen poppetjes niet. Op dit diepste nivo kunnen zich dan dingen bewegen die door de persoon zelf niet waargenomen worden. Of hooguit als een vaag gevoel van onvrede. Als de persoon zijn dieper gelegen poppetjes nooit "gezien" heeft en onderzocht, zich er nooit van bewust geworden, speelt dit alles zich af in onbewuste lagen. Er kan zoveel negativiteit in deze lagen zitten, zoals angst, dat dit op den lange duur (ernstige) ziekte kan veroorzaken. Omdat de persoon op een bepaald nivo wel weet heeft van wat er verborgen zit, zal er vaak een weerstand aanwezig zijn om deze diepere lagen te openen, ernaar toe te gaan. Deze weerstand kan zó groot zijn dat sommige mensen er alles aan doen om deze dingen maar niet "aan te hoeven gaan".